

Кримський економічний вісник

Науковий журнал

6 (07) грудень 2013

Частина II

Виходить шість разів на рік

Редактор, коректор – Нестеренко С.М.

Верстка-дизайн – Ковальчук Н.М.

Відповідальність за підбір, точність наведених на сторінках журналу фактів, цитат, статистичних даних, дат, прізвищ, географічних назв та інших відомостей, а також за розголошення даних, які не підлягають відкритій публікації, несуть автори опублікованих матеріалів. Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. Матеріали публікуються в авторській редакції.

Передрук матеріалів, опублікованих в журналі, дозволено тільки за згодою автора та видавця.

Будь-яке використання – з обов'язковим посиланням на журнал.

Адреса редакції:

95033, Україна, АРК, м. Сімферополь, проспект Перемоги, 109-А

тел.: +38 066 789 81 25

E-mail: office@economics.crimea.ua

Свідоцтво про реєстрацію: КВ №19415-9215Р від 25 жовтня 2012 р.

Засновник журналу: ГО «Наукове об'єднання «Economics»

Тираж 100 прим.

Видавництво: ТОВ «Видавничий дім «Гельветика»

73034, Україна, м. Херсон, вул. Паровозна, 46а

Тел.: +38 (0552) 399-580

E-mail: mailbox@helvetica.com.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи: ДК № 4392 від 20.08.2012 р.

ЗМІСТ

МЕДВЕДСЬКИЙ В. І., ТАРАСОВА І. І. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОДУКТАМИ НА ГЛОБАЛЬНОМУ РИНКУ.....	9
МИРОШНИЧЕНКО Е. В. ИССЛЕДОВАНИЕ ПОТРЕБНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ (ПОТЕНЦИАЛЬНЫХ РАБОТОДАТЕЛЕЙ) В ПОДГОТОВКЕ МАГИСТРОВ В ОБЛАСТИ УПРАВЛЕНИЯ КАЧЕСТВОМ В УКРАИНЕ.....	11
МІШИНА Ю. О., ЄРМІШОВА С. В. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБЛІКУ ОПЕРАЦІЙ З ПОТЕЧНОГО КРЕДИТУВАННЯ.....	13
МНАЦАКАНЯН А. С., СПАЩЕНКО Г. М. РОЗРОБКА СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ВИКОРИСТАННЯМ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ ПІДПРИЄМСТВА.....	15
МОЛДОВАН І. В., ПОПОВИЧ Г. В., ЛАГОТЮК В. О. НЕОБХІДНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНТРОЛІНГУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ.....	18
МОЛОДЕЦЬКИЙ С. С. ЕВОЛЮЦІЯ НАУКОВИХ ПОГЛЯДІВ ЩОДО ПРОТИДІЇ РЕЙДЕРСТВУ.....	20
МОМОТ Т. В., ВЕЛИЧКО К. Ю. РЕЙТИНГ ЯКОСТІ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ЯК ВАЖЕЛЬ ВПЛИВУ НА ФІНАНСОВІ ПОКАЗНИКИ ФУНКЦІОНУВАННЯ КОРПОРАТИВНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	23
МОШКІНА А. А., МИРОШНИЧЕНКО Т. В. ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ДОНЕЦЬКОГО РЕГІОНУ.....	26
НАГОРНА О. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ АУТСОРСИНГУ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНА ПРАКТИКА.....	29
НАУМЕНКО С. М., КОВРАНКОВА К. О. ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ТА СУТНІСТЬ ЄВРОМАРКЕТИНГУ.....	32
НЕВМЕРЖИЦЬКИЙ Я. І. ДЕСКРИПТИВНИЙ АНАЛІЗ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ДИВІДЕНДНОЇ ПОЛІТИКИ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РИНКУ КАПІТАЛУ ТА АНАЛІЗ ЇЇ ЕВОЛЮЦІЇ.....	34
НЕЧАСВА І. А., ДЖЕЙЛАН А. М. ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РЕГІОНУ: ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ, СТРУКТУРА ТА ФАКТОРИ ВПЛИВУ.....	38
NIKOLOVA M. ORGANIC PRODUCTION IN BULGARIA – THE RECOGNIZED NEED FOR RESPONSIBLE ATTITUDE OF AGRICULTURAL BUSINESS IN RURAL REGIONS.....	42
НІКОЛАСІНКО С. М. КЛАСТЕР ЯК ЕКОНОМІЧНА КАТЕГОРІЯ.....	48
НОВІКОВ С. В. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СТРУКТУРОЮ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА УМОВ ПОСТКРИЗОВОГО РОЗВИТКУ.....	51
ОСТАПЕНКО Н. В., СЛОВОДЯН Н. Г. SPRASE-АНАЛІЗ ЯК МЕТОД ВИЗНАЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНИХ НАПРЯМКІВ ДІЯЛЬНОСТІ ФІРМ.....	53
ОСТРОВСЬКА Н. Ю., КОЛЕСНИК Т. В. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СТРАХУВАННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УКРАЇНІ.....	57

ОЧЕРЕТЬКО Т. И. СУЩНОСТЬ АНАЛИЗА ФИНАНСОВОГО СОСТОЯНИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ И ЕГО ПРИМЕНЕНИЕ В НАЦИОНАЛЬНОЙ ПРАКТИКЕ.....	59
ПАНАДІЙ К. М., ТОМЧУК О. Ф. ХАРАКТЕРИСТИКА МЕТОДИКИ SWOT-АНАЛІЗУ	62
ПАПОЯН Л. Г., ДЗЯД О. В. ЕНЕРГЕТИЧНА СТРАТЕГІЯ ТА СПІЛЬНА ЕНЕРГЕТИЧНА ПОЛІТИКА ЄС.....	64
ПАРАЩИЧ Ю. В., ЛУНІНА В. Ю., НУЖНА В. В. МАРКЕТИНГОВЕ УПРАВЛІННЯ: ОСОБЛИВОСТІ КОНТРОЛЮ ВИТРАТ.....	67
ПАТЮТА І. М. ДЕРЖАВНИЙ МОНІТОРИНГ В КОНТЕКСТІ РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	69
ПАШКЕВИЧ А. Г. СИСТЕМА МОДЕЛЕЙ ДЕНЕЖНЫХ ПОТОКОВ.....	73
ПАШОВА О. М., КАРАСЬОВА З. М. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖБАНКІВСЬКОГО КРЕДИТНОГО РИНКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ, ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ.....	75
ПЕНЗОВА А. С., ЛИННИК Е. И. СПОСОБЫ ПОВЫШЕНИЯ РЕНТАБЕЛЬНОСТИ И ПРИБЫЛИ ТОРГОВОГО ПРЕДПРИЯТИЯ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ.....	79
ПЕЧЕНЮК Н. М. РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПОЛПШЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНІМ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	81
ПЕЧЕНЮК Н. М. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗОВНІШНЬОГО ДЕРЖАВНОГО БОРГУ УКРАЇНИ.....	85
ПИЛИПЕНКО А. М. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО ТА НЕДЕРЖАВНОГО ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	89
ПИЛИПЕНКО І. О., КАЙЛЮК Є. М. СХЕМИ ІНВЕСТУВАННЯ В МОДЕРНІЗАЦІЮ ЛІФТОВОГО ПАРКУ МІСТ УКРАЇНИ.....	91
ПЛУЖНИК А. В. ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ КОМПЛЕКСНОЇ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ РОЗВИТКУ МІСТА.....	93
ПОБОЧІЙ О. В., ЛАЗНЕВА І. О. УКРАЇНА ТА МІЖНАРОДНІ КРЕДИТНО-ФІНАНСОВІ УСТАНОВИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СПІВПРАЦІ.....	97
ПОГОРІЛА І. В., СУХАРЕВСЬКА О. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ АУДИТУ РОЗРАХУНКІВ З ІНОЗЕМНИМИ ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПІДРЯДНИКАМИ.....	101
ПОДЧЕСОВА В. Ю., ПУГОЛОВОК А. В. ВИКОРИСТАННЯ КОРЕЛЯЦІЙНО-РЕГРЕСІЙНОГО АНАЛІЗУ ПРИ ДОСЛІДЖЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІТИКИ ОБОВ'ЯЗКОВОГО РЕЗЕРВУВАННЯ.....	103
ПОЛІЩУК В. Г., БОГОМАЗОВА І. О. СЕК'ЮРИТИЗАЦІЯ ПОТЕЧНИХ АКТИВІВ ЯК ІННОВАЦІЯ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ.....	106
ПОЛІШКО Г. Г. МІЖНАРОДНІ РЕЙТИНГИ НАЦІОНАЛЬНИХ БРЕНДІВ Й ОЦІНКА БРЕНДУ УКРАЇНИ.....	109

ОЧЕРЕТЬКО Т. И. СУЩНОСТЬ АНАЛИЗА ФИНАНСОВОГО СОСТОЯНИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ И ЕГО ПРИМЕНЕНИЕ В НАЦИОНАЛЬНОЙ ПРАКТИКЕ.....	59
ПАНАДІЙ К. М., ТОМЧУК О. Ф. ХАРАКТЕРИСТИКА МЕТОДИКИ SWOT-АНАЛІЗУ	62
ПАПОЯН Л. Г., ДЗЯД О. В. ЕНЕРГЕТИЧНА СТРАТЕГІЯ ТА СПІЛЬНА ЕНЕРГЕТИЧНА ПОЛІТИКА ЄС.....	64
ПАРАЩИЧ Ю. В., ЛУНІНА В. Ю., НУЖНА В. В. МАРКЕТИНГОВЕ УПРАВЛІННЯ: ОСОБЛИВОСТІ КОНТРОЛЮ ВИТРАТ.....	67
ПАТЮТА І. М. ДЕРЖАВНИЙ МОНІТОРИНГ В КОНТЕКСТІ РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	69
ПАШКЕВИЧ А. Г. СИСТЕМА МОДЕЛЕЙ ДЕНЕЖНЫХ ПОТОКОВ.....	73
ПАШОВА О. М., КАРАСЬОВА З. М. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖБАНКІВСЬКОГО КРЕДИТНОГО РИНКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ, ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ.....	75
ПЕНЗОВА А. С., ЛИННИК Е. И. СПОСОБЫ ПОВЫШЕНИЯ РЕНТАБЕЛЬНОСТИ И ПРИБЫЛИ ТОРГОВОГО ПРЕДПРИЯТИЯ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ.....	79
ПЕЧЕНЮК Н. М. РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПОЛПШЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНІМ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	81
ПЕЧЕНЮК Н. М. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗОВНІШНЬОГО ДЕРЖАВНОГО БОРГУ УКРАЇНИ.....	85
ПИЛИПЕНКО А. М. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО ТА НЕДЕРЖАВНОГО ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	89
ПИЛИПЕНКО І. О., КАЙЛОК Є. М. СХЕМИ ІНВЕСТУВАННЯ В МОДЕРНІЗАЦІЮ ЛІФТОВОГО ПАРКУ МІСТ УКРАЇНИ.....	91
ПЛУЖНИК А. В. ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ КОМПЛЕКСНОЇ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ РОЗВИТКУ МІСТА.....	93
ПОБОЧІЙ О. В., ЛАЗНЕВА І. О. УКРАЇНА ТА МІЖНАРОДНІ КРЕДИТНО-ФІНАНСОВІ УСТАНОВИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СПІВПРАЦІ.....	97
ПОГОРІЛА І. В., СУХАРЕВСЬКА О. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ АУДИТУ РОЗРАХУНКІВ З ІНОЗЕМНИМИ ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПІДРЯДНИКАМИ.....	101
ПОДЧЕСОВА В. Ю., ПУГОЛОВОК А. В. ВИКОРИСТАННЯ КОРЕЛЯЦІЙНО-РЕГРЕСІЙНОГО АНАЛІЗУ ПРИ ДОСЛІДЖЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІТИКИ ОБОВ'ЯЗКОВОГО РЕЗЕРВУВАННЯ.....	103
ПОЛІЩУК В. Г., БОГОМАЗОВА І. О. СЕК'ЮРИТИЗАЦІЯ ІПОТЕЧНИХ АКТИВІВ ЯК ІННОВАЦІЯ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ.....	106
ПОЛІШКО Г. Г. МІЖНАРОДНІ РЕЙТИНГИ НАЦІОНАЛЬНИХ БРЕНДІВ Й ОЦІНКА БРЕНДУ УКРАЇНИ.....	109

ПОЛЬОВА Т. В., КОРНІЄНКО Г. О. ЕФЕКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТОРГІВЛІ.....	112
ПОНОМАРЕНКО Р. А. ОРГАНІЗАЦІЯ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ.....	116
ПОПОВА М. Ю., СПАЩЕНКО Г. М. ВДОСКОНАЛЕННЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ.....	119
ПОПОВИЧ Г. В., МОЛДОВАН І. В., БЕЗРОДНА С. М. ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ ТА ЇХ ЗМІСТ.....	121
ПРОКОПЕНКО М. В. НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ВИВІЛЬНЕННЯ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	124
РАГІМОВ КЕНАН АГАМУСА ОГЛИ ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «АУДИТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ».....	127
РАЗДОБА О. Г., СКАКУН Л. А. ВЗАЄМОЗАЛЕЖНІСТЬ ЯКОСТІ ТА ВАРТОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ В МАКРОЕКОНОМІЧНОМУ АСПЕКТІ.....	130
РЕГЕЗА П. П. МІСЦЕ БАНКІВ В СИСТЕМІ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ УКРАЇНИ, ЯК СУБ'ЄКТІВ ПЕРВИННОГО ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ.....	133
РОЗПУТНЯ Т. Л., ЛЮБАР О. О. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	136
РОМАНЧУК А. А., КОЛЕСНИК Т. В. ЛІЗИНГ ЯК ФІНАНСОВИЙ ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АПК.....	140
РОМАХНЕНКО Ю. Ю. ПЛАНУВАННЯ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ НИМИ.....	143
РУДСВА К. В., ВОРОНІНА А. В. ПРОБЛЕМИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ.....	145
РУСНАК Л. Р. ФІНАНСОВЕ ШАХРАЙСТВО ЯК СТІЙКИЙ ВИД ДЕСТРУКТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	147
РЯБЕНЬКА М. О., ЖУЧЕНКО Т. В. ІННОВАЦІЙНІ КОНЦЕПЦІЇ СВІТОВОГО ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА.....	150
РЯБЕНЬКА М. О., КОЗАЧИШИНА Ю. А. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙ У СФЕРІ ГОСТИННОСТІ.....	153
РЯБИНА Л. М. ОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ОПЕРАЦІЙ З ОПЛАТИ ПРАЦІ.....	156
РЯБИНИНА Л. Н. РОЛЬ БАНКІВ В РОЗВИТТІ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	157
САВЧЕНЮК О. М., ПОЛІЩУК В. М., БОРЯЧУК К. В. ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО КОМПЛЕКСНОГО ПІДХОДУ ТА МЕТОДОЛОГІЧНИХ ОСНОВ СТИМУЛЮВАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ.....	161
САДОВНИК І. В., МАЙСТЕР Л. А. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ.....	163

САК М. П., КМІТЬ В. М. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПОДАТКОВОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ.....	165
САКУН Л. М., РУБАН В. В. РОЗВИТОК ДІЛОВОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	168
САРГАЕВА Н. Ю. АНАЛИЗ ИННОВАЦИОННОЙ АКТИВНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН.....	170
САФОНОВА К. О., ЄРМІШОВА С. В. РОЛЬ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ.....	174
СВЕРДАН М. М. ПОДАТОК НА БАГАТСТВО: МОЖЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ.....	176
СЕМЕНЧЕНКО К. І. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ ПОТОКАМИ ПІДПРИЄМСТВ.....	183
СИДОРЕНКО Ю. В. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ.....	185
СИМОНОВА Н. Ю. ОСОБЕННОСТИ ВНЕДРЕНИЯ СРЕДНЕСРОЧНОГО ФИНАНСОВОГО ПЛАНИРОВАНИЯ В РОССИИ.....	188
СИНЮГІНА Н. В. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ СУТНОСТІ АУДИТУ В УКРАЇНІ.....	191
СІДЕЙ О. М., ПІДДУБНА О. Л., ЖАВОРОНОК А. В. ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ.....	194
СКРИННІК І. М. УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛІЗАЦІЄЮ БАНКІВ УКРАЇНИ В ПОСТКРИЗОВИХ УМОВАХ.....	196
СКРИПНИК Н. Ю., СТРЕЛЬНИКОВ О. І. СУЧАСНІ МОДЕЛІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТА МОЖЛИВІСТЬ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	199
СМОРЖАНОК Т. П. ВПЛИВ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ НА ОРГАНІЗАЦІЮ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ПІДПРИЄМСТВ ХІМЧИСТКИ (ПРАЛЕНЬ) ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ.....	202
СНЕГИРЕВ Л. А. ИМИТАЦИОННОЕ МОДЕЛИРОВАНИЕ БИЗНЕС ПРОЦЕССОВ ДЛЯ ОПЕРАТИВНОГО УПРАВЛЕНИЯ ТОРГОВЫМ ПРЕДПРИЯТИЕМ.....	207
СОШЕНКО О. О. ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	210
СТАВСЬКА Ю. В., СТОРОЖУК О. Л. АГРАРНИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ НА ШЛЯХУ ДО СВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	212
СТРИЛЕЦЬКА С. С. СТРЕС-ТЕСТУВАННЯ, ЯК ОДНА ЗІ СКЛАДОВИХ ПРОГНОЗУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ УКРАЇНИ.....	215
СТРЕЛЬНИКОВ О. І., ТАБАЛА В. М. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОЦЕСІВ ОБРОБКИ БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЗА УМОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ АРМ.....	217
СУХІХ О. А., ГОВОРУШКО Т. А. ВПЛИВ ФІНАНСОВОГО СТАНУ НА ВИБІР ФОРМИ ЙОГО РЕОРГАНІЗАЦІЇ.....	219

СУШКО Г. В. УДОСКОНАЛЕНА КЛАСИФІКАЦІЯ СКЛАДОВИХ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	222
СЫРОИДЖКО В. В., ШЕБЛЬКИНА Н. И. НАЗНАЧЕНИЕ КОНТРОЛЛИНГА В СИСТЕМЕ ВНУТРЕННЕГО КОНТРОЛЯ ЗА ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ ОРГАНИЗАЦИИ.....	225
ТЕКМЕНЖИ Р. О., ЛЕВЧЕНКО О. П. ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ЗАГАЛЬНОВИРОБНИЧИХ ТА АДМІНІСТРАТИВНИХ ВИТРАТ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	229
ТЕРТИЧНА Я. М., ЛОЗОВСЬКИЙ О. М. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ФУНКЦІЙ ТА КЛАСИФІКАЦІЇ МЕТОДІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	232
ТИЩЕНКО А. С., САМОРОДОВА Н. М. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ У СТРАХОВИХ КОМПАНІЯХ.....	234
ТІСОВА О. Ю. СЦЕНАРІЇ РОЗВИТКУ ЗОНИ ЄВРО.....	237
ТКАЧ М. Ю. ОПТИМІЗАЦІЯ МЕРЕЖІ ПОСТАВКИ ІМПОРТНИХ ТОВАРІВ.....	239
ТОЛІСТОВА К. С., ТОЛІСТОВА Ю. С. ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ ВІД РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ.....	242
ТОМЧУК О. В., ПОБЕРЕЖНА Л. В. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ.....	245
ФЕДОРЧЕНКО О. Г. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЗДІЙСНЕННЯ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ ЦЕНТРАЛЬНОГО БАНКУ.....	247
ФЕДОТОВА Т. А., ПЛОТНИКОВ А. В. ЗАХОДИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ЙОГО ОПИТУВАННЯ.....	249
ФРОЛОВА Л. В., БОРДЮГ О. В. ОБГРУНТУВАННЯ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА.....	251
ФУТОРНИЙ П. В., КВАСНИЦЬКА Р. С. ОСНОВНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ТЕОРІЇ ТА СУЧАСНІ МОДЕЛІ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ЯКОСТЕЙ ЦІННИХ ПАПЕРІВ.....	254
ФУТОРНИЙ П. В., МАЦЕХА Д. С. ТИПОЛОГІЯ ПРОБЛЕМНИХ РЕГІОНІВ В СИСТЕМІ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	256
ХАЛАМЕНДИК М. В., ЧОРНОПИЩУК Т. І. РОЗВИТОК ОРЕНДНИХ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ.....	258
ХАРЧУК Л. В. БІОЕНЕРГЕТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ СТАЛОГО ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ.....	261
ХОХЛОВА О. О., МОСІЙЧУК Р. О., ТУРЧАК В. В. НАПРЯМКИ ОПТИМІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСУ ПОСТАЧАННЯ В ТОРГІВЛІ.....	264
ЧАБАН Ю. С., КУЗЬМІНА О. М. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ERP-СИСТЕМ В УПРАВЛІННІ ОРГАНІЗАЦІЄЮ.....	266
ЧАЛАПКО Л. Д., ЧИМШИТ С. І., ЛЕЛЛОХ К. В. АНАЛІЗ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ТА ПРОБЛЕМИ ЇХ ВПРОВАДЖЕННЯ НА УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	269

ЧЕРВІНА Ю. В., РОМАНЕНКО О. О., ДАНЧЕНКО Л. Г. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	272
ЧЕРКАСКО С. Ю., ВОЛОХАТА В. Є. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ В РАМКАХ БАНКІВСЬКОГО НАГЛЯДУ.....	274
ЧЕРНЯВСЬКА Т. В., ЛЕВЧЕНКО О. П. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ВИРОБНИЦТВО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ.....	276
ЧЕХІВСЬКА І. П., ГУЦАЛЕНКО Л. В. ПРОБЛЕМИ АУДИТУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ.....	279
ЧМУХ А. В., КУЦЕЛА В. М. НЕДОЛІКИ ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА РОЗВИТОК БІЗНЕСУ.....	281
ШВЕДЮК Л. О., ДУШКЕВИЧ В. Г. ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНЯТТЯ «ВИТРАТИ».....	284
ШЕВЧЕНКО М. О. ВПЛИВ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ БАНКІВ НА СТАБІЛЬНІСТЬ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ.....	286
ШИПИЦЫН А. В. СКИДКИ И ПРЕМИИ ПРИ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ОЦЕНКЕ ПРИВАТНЫХ КОМПАНИЙ В США.....	288
ШИШКО Ю. Ю., ЛИННИК О. І. СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ У СИСТЕМІ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	290
ШКАРУПІЛО Є. В. РОЗВИТОК ХОЛОДНОЇ ЛОГІСТИКИ НА РИНКУ ШВИДКОПСУВНИХ ТОВАРІВ В УКРАЇНІ.....	293
ШТЕЦЬ О. О. ЗНАЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ ДЛЯ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	295
SHUBINA S. V., SHUBA O. O. MODERN PROBLEMS OF ACCOUNT AND ANALYSIS OF PROPERTY ASSET OF ENTERPRISE AND WAYS OF THEIR DECISION.....	298
ШУЛЬПІНА Н. В. ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРАЦІЇ ВІРТУАЛЬНИХ ТА РЕАЛЬНИХ МАРКЕТИНГОВИХ СТРАТЕГІЙ.....	301
ШУРГОЦЬКА І. А., ТАРАСОВА І. І. ОЦІНКА СТАНУ ЗДІЙСНЕННЯ ОПЕРАЦІЙ НА ДАВАЛЬНИЦЬКІЙ СИРОВИНІ В УКРАЇНІ ТА В СВІТІ.....	304
ЩЕПЕТІЛОВА Є. В. РОЛЬ ІПОТЕЧНОГО КРЕДИТУВАННЯ У ВИРШЕННІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ.....	306
ЩЕРБИНА О. В., ДЯЧЕНКО В. І. ДІАГНОСТИКА ЗАГРОЗИ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВА-ПОЗИЧАЛЬНИКА.....	309
ЯКУБЕНКО В. М., ТАРАСОВА І. І. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ПОСЕРЕДНИКА ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ.....	311
ЯЦЕНКО І. І. ВПЛИВ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ НА ФІНАНСОВИЙ СТАН ПІДПРИЄМСТВА.....	313

щення ефективності діяльності підприємств за рахунок оптимізації дії факторів зовнішнього середовища, як прямого впливу, так і непрямого (тобто побічного) впливу.

Традиційно зовнішнє середовище поділяють на зовнішнє середовище прямого та непрямого впливу. Зовнішнє середовище прямого впливу формується в процесі діяльності підприємства і згодом може змінюватись, крім цього підприємство може брати участь у його формуванні; в свою чергу зовнішнє середовище непрямого впливу не має вузької спрямованості на конкретне підприємство та діє на всі суб'єкти господарювання, однак вплив на деякі з них є позитивним, а для інших – негативним. Зовнішнє середовище характеризується власними факторами – умовами, рушійними силами будь-якого процесу та явища [5, с. 99]. Що стосується зовнішнього середовища прямого впливу, основними його факторами є постачальники, споживачі, конкуренти тощо. Якщо говорити про фактори зовнішнього середовища непрямого впливу, то такими є технологія, стан економіки, соціокультурні фактори, політичні фактори, правові фактори та відносини з місцевим населенням. Внаслідок чого, керівництву слід завжди враховувати вплив даних змінних на діяльність підприємства, особливо при стратегічному плануванні.

Висновки з проведеного дослідження. З наведеного вище можна зробити наступні висновки. На нашу

думку, потрібно удосконалити методи планування та контролю, підвищити ступінь використання наявної техніки та обладнання, вдосконалити систему управління на підприємстві та інші. Необхідно зауважити, що значне підвищення ефективності функціонування підприємств можливе за умови застосування управлінських методів.

Було визначено, що зовнішнє середовище та його основні фактори мають значний вплив на діяльність підприємств; особливого впливу підприємство зазнає від факторів зовнішнього середовища непрямого впливу: від технології, від стану економіки, від соціокультурних та політичних факторів та від такого фактору як відносини з місцевим населенням. Зазначено, що саме дані фактори впливають на такі показники ефективності діяльності підприємств як собівартість, прибутковість та рентабельність. Внаслідок чого, керівництву слід завжди враховувати вплив даних змінних на діяльність підприємства, особливо при стратегічному плануванні.

Крім цього, керівництву підприємства необхідно постійно спостерігати за даними факторами та їх впливом на компанію, на основі чого розробляти шляхи оптимізації дії факторів впливу на діяльність підприємства зовнішнього середовища непрямої дії, щоб мати можливість якнайбільше підвищити ефективність діяльності підприємства.

Література:

1. Примак Т.О. Економіка підприємства: Навчальний посібник / Т.О. Примак. – К.: Вікар, 2002. – 176 с.
2. Мец В.О. Економічний аналіз фінансових результатів та фінансового стану підприємства: Навчальний посібник / В.О. Мец. – К.: Вища школа, 2003. – 278 с.
3. Богданович О.Г. Аналіз ефективності діяльності підприємства на засадах узгодження інтересів груп економічного впливу / О.Г. Богданович. Маркетинг і менеджмент інновацій – 2012. – №1.
4. Гринчук В.Г. Підвищення ефективності функціонування підприємств на принципах сучасного менеджменту / В.Г. Гринчук // Наукові праці КНТУ. Економічні науки – 2010. – №17.
5. Грозний І.С. Вплив детермінуючих факторів зовнішнього середовища на формування і розвиток конкурентних переваг підприємств [Електронний ресурс] / І.С. Грозний, С.В. Коверга // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. – 2008. – № 6 (74). – С. 92-102. – Режим доступу до журн.: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Sepsru/2008_6/sep20086_av.pdf.

СТАВСЬКА Ю. В.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри менеджменту ЗЕД;*

СТОРОЖУК О. Л.

*студентка факультету менеджменту,
Вінницький національний аграрний університет*

АГРАРНИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Анотація: У статті досліджено сучасне положення сільського господарства України на ринку Європейського Союзу та визначено перспективні та негативні сторони щодо її подальшої інтеграції.

Анотация: В статье исследовано современное положение сельского хозяйства Украины на рынке ЕС и определены перспективные и отрицательные стороны по ее дальнейшей интеграции.

Summary: The article investigates the current situation of agriculture in Ukraine of the EU market and identifies promising and cons for it's further integration.

Постановка проблеми. Останнім часом, все частіше обговорюється процес євроінтеграції України. Більшість із нас погодиться, що вступ нашої держави до Європейського Союзу, відкриває українцям безліч можливостей. Проте, перш ніж здійснити такий важливий крок, ми повинні все детально дослідити та розглянути наслідки євроінтеграції. Так, як Україна має потенційний аграрний сектор, то було б доцільно до-

слідити та визначити всі сторони процесу євроінтеграції для розвитку АПК.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема інтеграції сільського господарства України до Європейського Союзу займає провідне місце в роботах таких вітчизняних учених, як Я.Базилко, Б.Губський, Т.Драга, Т.Зінчук, А.Філіпенко та інших. Хоча ряд вчених і займалися дослідженням цієї проблеми, та аграрна політика

держави у зв'язку з європейською інтеграцією все-ще недостатньо опрацьована. У зв'язку з цим, дана проблема потребує в подальшому детальнішого проведення дослідження та спостереження.

Постановка завдання. На сучасному етапі економічна ситуація в агропромисловому комплексі України ускладнена рядом проблем, сприяти розв'язанню яких може тільки поглиблення його інтеграції в систему світогосподарських зв'язків. Вивчення досвіду країн ЄС у сфері реформування сільського господарства дасть можливість Україні визначити необхідні напрями власної аграрної реформи, яка дозволить поліпшити стан сільського господарства як базової галузі економіки і, відповідно, усієї економіки в цілому.

Виклад основного матеріалу дослідження. В економіці України аграрний сектор залишається винятково важливого ланкою, яка вирішальною мірою визначає соціально-економічне становище суспільства та продовольчу безпеку держави. За роки незалежності України в АПК здійснено структурні реформи, докорінно перебудовано земельні і майнові відносини, створено організаційно-правові структури ринкового типу на основі приватної власності на землю і майна індивідуальної, сімейної і колективної форм власності. Однак ці надзвичайно важливі процеси вимагають постійної підтримки і стимулювання. Удосконалення АПК є дуже актуальною темою на нинішньому етапі розвитку України в контексті вступу до Європейського Союзу.

Найважливішою ланкою АПК, другою за значущістю галуззю матеріального виробництва України є багатогалузеве сільське господарство. Проте економічні можливості аграрного сектору України використовуються не повністю. Економічні реформи проводяться повільно та поки що не забезпечили підвищення ефективності і продуктивності праці. Обсяги виробництва продукції, інвестиції та технологічний рівень сільського господарства знижуються.

Співробітництво України з ЄС у галузі сільського господарства є специфічним напрямом їх відносин, який за своєю вагомістю поступається іншим аспектам динамічної взаємодії між ними. Це пов'язано як із ситуацією в сільському господарстві самої суверенної України, так і з особливостями розвитку агропромислового комплексу та спільної аграрної політики в ЄС. Для України було б помилкою недооцінювати значення спільної аграрної політики ЄС. Сфера і механізми її діяння зачіпають такі важливі проблеми, як стимулювання і модернізація виробництва, формування і розширення нових ринків, інтеграція у систему світового сільського господарства.

Говорячи про сучасну аграрну політику ЄС, треба розуміти, що вона формувалася та функціонує на фундаменті та у рамках регіональної, у першу чергу структурної, політики. Стратегія АПК полягає у зближенні із сучасною європейською системою права, гармонізації норм українського аграрного законодавства з нормами Спільної сільськогосподарської політики країн ЄС. Це забезпечить розвиток аграрної сфери України, економічний розвиток держави, а також сприятиме зростанню добробуту громадян, приведенню його до рівня, що склався у країнах-членах ЄС.

Європейська інтеграція – це шлях модернізації економіки, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, підвищення конкурентоспроможності вітчизняного товаровиробника, можливість виходу на єдиний внутрішній ринок ЄС. Поглиблення інтеграційних процесів безпосередньо відповідає національним інтересам України, яка і географічно і політично є безперечно європейською державою. Поза сумнівом, стратегічною метою української зовнішньої політики є активне залучення

нашої держави до європейських інтеграційних процесів [2, с. 58].

Європейський ринок сільськогосподарської продукції навіть без членства в ЄС є стратегічним для України, що зумовлено близькістю цього одного з найбільш платоспроможних ринків світу, а також тим, що на цьому ринку діє сильна система якості та безпеки продукції, чіткі регуляторні процедури й збалансована, комплексна аграрна політика.

В умовах розширення ЄС зовнішньоекономічна стратегія України має спрямовуватись на створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС для забезпечення режиму вільного пересування товарів, послуг, капіталу та людей через кордон. Ринок Євросоюзу може стати значним ринком збуту українських товарів та джерелом українського імпорту і перетворитися для України на одного із головних економічних партнерів. Нині частка, що припадає на країни ЄС у зовнішній торгівлі України, становить 32,4%. Проте частка України у торгівлі ЄС залишається незначною і становить лише близько 0,4% загального обсягу зовнішньоторговельних операцій. З метою усунення головних перешкод, які стримують просування українських товарів на європейський ринок, було б доцільним налагоджувати співробітництво з уповноваженими органами країн-членів ЄС з метою використання досвіду для приведення національних стандартів у відповідність з європейським рівнем та виробити механізм страхового захисту експорту. Зовнішньоекономічна діяльність України та її АПК характеризується динамічним розвитком і стаючою питомою вагою експорту та імпорту товарів АПК у загальних обсягах торгівлі. З метою ефективного використання експортного потенціалу та уникнення можливих небажаних наслідків, пов'язаних з розширенням ЄС, Україна має сконцентрувати зусилля на активізації експорту і забезпеченні та підтримці конкурентоспроможності своєї економіки у світовому економічному просторі.

Економічна інтеграція і розвиток торговельних відносин між Україною і ЄС у сфері АПК полягає у лібералізації і синхронізованому відкритті ринків ЄС і України, у взаємному збалансуванні торгівлі, наданні на засадах взаємності режиму сприяння інвестиціям з ЄС в Україну та українським експортерам на ринках ЄС, у запровадженні спільного правового поля і єдиних стандартів у сфері конкуренції та державної підтримки виробників.

Необхідно підкреслити, що й за більш сприятливих умов розвитку українського АПК специфічні умови західноєвропейського ринку могли суттєво перешкодити або обмежити експортні поставки до нього. Це пов'язано із загальною концепцією розвитку аграрного сектора в межах ЄС, яка спрямована на стагнацію малоефективного виробництва в цій сфері й підтримку високопродуктивних виробників.

Концептуальними позиціями ЄС щодо співробітництва з Україною в аграрній сфері є: взаємини в даній сфері за рівнем пріоритетності для ЄС поступаються інвестиційному, торговельному та багатьом іншим напрямом партнерських відносин; об'єктивні умови, зокрема високий ступінь самозабезпечення інтегрованого ринку ЄС продукцією АПК і невисокий рівень конкурентоспроможності агропромислової продукції України, обмежують можливість її експорту на зазначений ринок навіть в умовах надання нашій державі статусу найбільшого сприяння та режиму преференцій щодо широкого кола товарів; у підході ЄС до цієї, як і до багатьох інших сфер співробітництва, домінують геополітичні мотиви [1, с. 85].

Саме необхідність підтримки розвитку сільського господарства та АПК як важливого елемента забезпечення стабільності внутрішньополітичної ситуації та

геополітичних позицій України пояснює активну участь ЄС і його членів у розгортанні широкого спектра різноманітних форм міжнародної допомоги в реформуванні й інтенсифікації агропромислової сфери.

За експертними оцінками, Україна має відносні переваги в галузі агропромислового комплексу. Наявність родючих земель і сприятливих кліматичних умов створює передумови відродження України як постачальника на світові ринки зерна та виробів з нього, олій та насіння соняшнику, фруктів та овочів.

Однією з найважливіших галузей рослинництва для співробітництва між Україною та ЄС є торгівля зерновими культурами. У цій галузі торговельний оборот між Україною та країнами Європейського Союзу є найбільшим. Кожного року експорт зернових культур з України перевищує їх імпорту до України. З підписанням Угоди про Асоціацію з ЄС українська зернова галузь може розраховувати не тільки на розширення ринків збуту, а й на приплив інвестицій, а отже отримати серйозний імпульс для розвитку технологій.

В зв'язку з укладанням Угоди з ЄС ми можемо вести мову про переозброєння галузі, це дає шанс аграріям завдяки інвестиціям та кредитам отримати ліпшу техніку, покращити технології виробництва, логістику, отримати якісні добрива. В останні роки галузь демонструє швидке зростання, але потенціал виробництва і експорту українського збіжжя значно вищий [3, с. 76].

Ураховуючи сучасну структуру експортно-імпортних операцій у сфері сільського господарства, можна визначити, що найбільшими торговельними партнерами України з країн Європейського Союзу у тваринництві як за обсягами експорту, так і імпорту є Польща та Німеччина. Значним є експорт продукції тваринництва до Італії та Франції, а імпорту – з Угорщини й Нідерландів. Польща є також провідним торговельним партнером України й у рослинництві, так само, як і Іспанія та Італія. Україна експортує вагомую частку своєї продукції рослинництва й до Великобританії, а імпортує – з Нідерландів, Франції й Угорщини.

Головною особливістю співробітництва України та ЄС у сільськогосподарській сфері є протилежна спрямованість торговельних потоків продукції тваринництва та рослинництва. У той час як Україна є майже чистим експортером продукції тваринництва з ЄС, продукція рослинництва рухається в обох напрямках, але сальдо торговельного балансу є позитивним для України.

У процесі переходу до ринкової економіки для сільського господарства України дуже важливо враховувати положення спільної аграрної політики ЄС, а також світові тенденції в розвитку аграрної політики й виходити з конкретної економічної ситуації, що склалася в Україні, використовуючи кращий світовий досвід.

Спільна аграрна політика дозволила Євросоюзу, перш за все, збільшити обсяги виробництва та стабілізувати внутрішні ринки сільськогосподарської продукції задля досягнення більш високого рівня самозабезпеченості цією продукцією. Україна ж належить до тих держав світу, що мають потужний аграрний потенціал. У нашій державі виробляється 10-12 % світових обсягів цукрових буряків, 10-15 % соняшнику, відчутна частка продукції тваринництва. З виробництва окремих видів продукції в розрахунку на душу населення (зерна, цукру, соняшнику) Україна продовжує займати одне з провідних місць у Європі. Саме тому проблема забезпеченості сільгосппродукцією в більшості випадків не є актуальною для України.

Найбільшою перевагою від спільної аграрної політики для нашої держави було б формування ринку землі, розвиток земельноорендних відносин і, разом із цим, формування цивілізованої інфраструктури аграрного ринку, включаючи товарні біржі, оптові ринки, агроторгові дома, ярмарки, заготівельні кооперативи, підприємства фірмової торгівлі, аукціони [5, с. 143].

Не зважаючи на переваги проведення аграрної політики ЄС для України, не варто її переоцінювати з огляду на такі причини: політика, подібна до спільної аграрної політики, стала б для України неприпустимо дорогою, зробивши її чистим експортером. Підтримання цін, квоти та інші протекціоністські заходи, що характеризують спільну аграрну політику ЄС, можуть бути вигідними для фермерів, але є дуже витратними для бюджету.

Як правило, низький рівень спеціалізації існуючих господарств є перешкодою для ефективного виробництва.

Перешкодою для інтеграції аграрної політики України до загальноєвропейської є також те, що в нашій країні роль сільського господарства у створенні ВВП значно більша, ніж у країнах Європейського Союзу. Зменшення частки населення, зайнятого в аграрному секторі, – важлива умова розвитку всієї економіки, а створення нових робочих місць за межами сільського господарства – це передумова для вдосконалення аграрної політики, без чого неможливо модернізувати дану галузь.

У ЄС діють заходи не лише відносно державної підтримки агровиробників, в окремих випадках діють квотивання виробництва, експортні субсидії, імпорتنі тарифні квоти й інтенсивний тарифний і нетарифний захист внутрішнього ринку. Ця система більш динамічна, адже відбуваються певні зміни як у контексті вдосконалення спільної аграрної політики ЄС, так і згідно з динамікою переговорів, які відбуваються в рамках Світової організації торгівлі. Отже, лібералізація доступу української аграрної продукції на ринок ЄС є проблемним питанням. Для прискорення цього процесу Україні слід здійснити ряд заходів як у сільському господарстві в цілому, так і в окремих його галузях. Прогнозні оцінки кон'юнктури світових ринків для українських товарів є дуже сприятливими. Для більшості конкурентоспроможних за ціною товарів очікується збільшення номінальних світових цін [4, с. 140].

Висновки з проведеного дослідження. Таким чином, існують реальні перспективи для виходу українських виробників на ринки сільськогосподарської продукції Європейського Союзу. Але для стабілізації та зміцнення позицій на цих ринках слід докласти багато зусиль як для внутрішнього реформування галузі, так і для переведення двосторонніх відносин на новий рівень. Найважливішим завданням для забезпечення позицій на світових і, зокрема, на європейському ринках є підвищення конкурентоспроможності національних виробників. Також інтеграції до європейського ринку в перспективі буде сприяти створення зони вільної торгівлі з ЄС. Для забезпечення вигідних для України умов створення такої зони необхідним є проведення консультацій із виробниками сільгосппродукції, профспілками та незалежними експертами. Підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції потребує також створення сучасної інфраструктури ринків цієї продукції, упровадження новітніх технологій і залучення іноземних інвестицій, у тому числі й із країн – членів ЄС.

Література:

1. Бабенко А. Г. Державне регулювання та підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору / А. Г. Бабенко // Економіка АПК. – 2012. – № 5. – С. 85–88.
2. Зінчук Т. Аграрна політика України: можливості та перспективи інтеграції в ЄС / Т. Зінчук // Економіка України. – 2011. – № 12. – С. 58–64.
3. Напрями активізації і перспективи розвитку зовнішньоекономічної діяльності в агропромисловому комплексі України [Текст] / І. В. Мірошніченко // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 3. – С. 76–84.
4. Розвиток українського АПК у світлі глобальних тенденцій / А. В. Скрипник, Т. Ю. Зінчук // Економіка АПК. – 2010. – № 9. – С. 140–146.
5. Формування комплексної регіональної моделі входження України в Європейський Союз [Текст] / С. А. Жуков // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 6. – С. 143–149.

СТРІЛЕЦЬКА С. С.

студент,

Університет банківської справи

Харківського інституту банківської справи Національного банку України

**СТРЕС-ТЕСТУВАННЯ, ЯК ОДНА ЗІ СКЛАДОВИХ
ПРОГНОЗУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ УКРАЇНИ**

Анотація: У статті проаналізовано основні підходи до проведення прогнозування фінансових показників діяльності банків України. Розглядається сучасний стан стрес-тестування в Україні та процес його впровадження в банківську практику. Досліджується зарубіжний досвід стрес-тестування.

Анотация: В статье проанализированы основные подходы к проведению прогнозирования финансовых показателей деятельности банков Украины. Рассматривается современное состояние стресс-тестирования в Украине и процесс его внедрения в банковскую практику. Исследуется зарубежный опыт стресс-тестирования.

Summary: The paper analyzes the main approaches to forecasting the financial performance of banks in Ukraine. We consider the current state of stress testing in Ukraine and the process of its implementation in banking practice. Study foreign experience stress testing.

Постановка проблеми. Функціонування банківських установ пов'язано з необхідністю постійного уникнення негативних наслідків ризиків, які обумовлені їх поточною діяльністю та взаємозв'язком із зовнішнім середовищем. Виходячи з цього Національний банк України повинен не тільки ідентифікувати ризики, а й виявити можливі для використання менеджментом банку альтернативи подолання наслідків настання несприятливих подій. Ефективним інструментом вирішення даної проблеми виступає проведення стрес-тестування, яке дає можливість надати кількісну оцінку ризиків, і в результаті, акцентувати увагу керівництва банку на найбільш витратних аспектах діяльності банківської установи в розрізі її фінансової безпеки.

Постановка завдання. Метою наукового дослідження є визначення сучасного стану стрес-тестування банків в Україні, обґрунтування необхідності його більш широкого впровадження на основі аналізу зарубіжного досвіду.

Виклад основного матеріалу дослідження. Стрес-тестування – це загальний термін, що поєднує групу методів оцінки впливу на фінансове становище організації несприятливих подій, обумовлених як «випяткові, але можливі» (в англійському варіанті «exceptional but plausible») [4]. Фактично це тестування чутливості або сценарне тестування з метою оцінки готовності страховика до можливих кризових ситуацій [5]. Стрес-тестування широко використовується для оцінки ризику ліквідності, валютного ризику та ризику зміни процентної ставки.

Відповідно до українського законодавства стрес-тестування – це метод кількісної оцінки ризику, який

полягає у визначенні величини неузгодженої позиції, яка наражає банк на ризик, та у визначенні шокової величини зміни зовнішнього фактора [6]. Поєднання цих величин дає уявлення про те, яку суму збитків чи доходів отримає банк, якщо події розвиватимуться за прийнятими припущеннями. За допомогою стрес-тестування визначаються особливо вразливі місця окремих сфер діяльності банків. При цьому очевидна доцільність комплексного підходу до стрес-тестів повинна сприяти формуванню єдиного підходу до управління різними ризиками, адже в кризовій ситуації одночасно реалізуються й взаємно підсилюються різноманітні ризики: коливання валютних курсів і котирувань збігаються із кризою міжбанківського ринку, затримками платежів по корпоративних кредитах і масовому вилученні клієнтських ресурсів, що створює екстремальне навантаження на банківську систему.

Особливе місце в процесі вдосконалення механізму управління банківськими ризиками належить стрес-тестуванню, яке останнім часом використовується в діяльності як окремих банківських установ, так і центральних банків, і є важливим аналітичним інструментом.

Стрес-тест банківської системи (system-wide stress-test) – аналітичний інструмент дослідження її стану, що змінюється під впливом надзвичайних, але ймовірних шоків, джерелами яких є зовнішнє економічне середовище. Метою його проведення є визначення негативного впливу показників економічної системи на фінансовий стан банків. Тому відповідно до міжнародного досвіду, моделі стрес-тестування банківських систем є складовими макроекономічних моделей і досліджують